

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای اسانس گیاه مورد Myrtus communis و تیابندازول در کنترل قارچ penicillium digitatum در شرایط آزمایشگاهی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و چهارمین همایش ملی گیاهان داوری و کشاورزی پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

امیر رضانی دومیرکلایی - دانشجوی کارشناسی ارشد بیماری شناسی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

صفرعلی مهدیان - استادیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

محمد علی تاجیک قنبری - استادیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

نورالله اسدی - کارشناس پژوهش دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

کپک سبز *Penicillium digitatum* از مهم ترین بیمارگرهای پس از برداشت در انواع مرکبات است که عمدتاً با استفاده از قارچ کش های شیمیایی مدیریت می شود قارچ کش ها ترکیبات شیمیایی بالقوه خطرناکی هستند که می توانند مشکلات جدی برای محیط زیست و مصرف کننده محصولات سمپاشی شده به طور اخص ایجاد نماید بنابراین باید راهکارهای جایگزین را توسعه داد از جمله این راهکارها می توان به اسانس های گیاهی اشاره نمود در این تحقیق اثر اسانس گیاه مورد *Myrtus communis* بر روی بازدارندگی رشد کلنی و جوانه زنی اسپور قارچ *P. digitatum* در شرایط آزمایشگاه به روش اختلاط با محیط کشت PDB و PDA ارزیابی شد اسانس گیری از برگ گیاه مورد *Myrtus communis* به وسیله دستگاه کلونجر انجام شد و اسانس به دست آمده با دستگاه گاز کروماتوگرافی همراه با طیف سنج جرمی GC-MC مورد شناسایی قرار گرفت بیش ترین ترکیبات شناسایی شده در اسانس مورد 1-8 سینئول لینالول و گاما ترپینن بود نتایج نشان داد که با افزایش غلظت اسانس در محیط کشت رشد کلنی قارچ کاهش یافت به طوری که در تیمارهای حاوی اسانس بیش ترین بازدارندگی در تیمار اسانس 1700 ppm با درصد بازدارندگی 100% و کمترین بازدارندگی در تیمار اسانس 200 ppm با درصد بازدارندگی 55/9% به دست آمد کمترین جوانه زنی اسپور قارچ در تیمار اسانس 1700ppm به مقدار 7% و بیش ترین جوانه زنی اسپور در تیمار شاهد به مقدار 73/2% بود

کلمات کلیدی:

اسانس مورد، تیابندازول، کپک سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/453688>

